

lesarabrøv

Javnstøðunevnd — Javnstøðulóg

Mikudagin 20. februar í ár segði útvarpið, at landsstýrið hevur valt Honnu Joensen aftur sum formann í javnstøðunevndina. Sagt varð, at hon hevur verið formaður í nevndini seinastu 4 árin, men at nevndin hevur ikki virkað vegna tess, at uppskotið um javnstøðulóg fall á tingi, og at nevndin tí ikki hevur nakra lóg at virka eftir.

Skrivaðar og óskrivaðar reglur

Kristin siðmenning býður fólki at halda bæði skrivaðar og óskrivaðar reglur. Hetta skuldi sostatt forðað fyrri, at mannarnir verður gjørdur millum fólki, millum menn og kvinnur, í arbeidslivnum. Føroya landsstýri, sum hevur ábyrgd av umsitingini fyrri Føroya lögting, skuldi sostatt gingið fyrri við góðum fyridømi.

Men hvussu er vordió innan umsitingina hjá lögtinginum?

Hava kvinnur kanska líka stóran rætt sum

menn at verða flutt fram í almennum starvi?

Nei og aftur nei!!

Kemst hetta kanska av, at kvinnur hava minni útbúgving og færri starvsár enn menn í almennum arbeiði?

Nei! Hetta er ikki grundin!

Hvar er so feilurin?

Feilurin liggur hjá tí unga ættarliði, sum er valt inn á Føroya lögting síðani 1970. Hetta ættarlið hevur úr øllum politiskum flokkum valt landsstýri hesi seinastu 20 árin. Hesi landsstýri og leiðarar tess eru øll samsek í tí mannarni, sum valdar innan føroyska umsiting, har menn fáa stór forrættindi fram um kvinnur, úttan at teir hava vist framúrskarandi evni.

Sjálvsagt hevur starvsmaðurin Hanna Joensen, nývaldur formaður í javnstøðunevndini — ið longu hevur verið formaður seinastu 4 árin — ikki nakran rætt til at kanna allar almennar lönir og kanna, hvussu fólk verða sett í

starv innan føroysku umsitingina!!!

Men bæði landsstýri og lögmenningar hava havt skyldu til at gingið á odda við góðum fyridømi, at rætt er farið fram.

Síðani føroyingar í 1948 fingi heimastýrslógina — ólógina miklu — hava lögmenningar, ið sita í hesi síðani tá, umsitið málsøk: ið Starvsfólk.

Í landsstýrissamgonguni 1984-1988 varð hetta broytt!

Hetta landsstýrið, ið lovaði føroyingum, at tað skuldi rætta avlagða búskapin í landinum upp, um tað bert fekk 500 dagar at virka í, setti ein hóp av nýggjum stjórnunum í Tinganes við teirri grundgeving, at føroysk fyrisiting var niðurslitin. Niðurslitin! Hvat er tað?

Er tað vanstyring og maktarloysi hjá teimum, sum lögtingina hevur valt at umsita almenn viðurskipti í Føroyum?

Føroya lögting jattaði pening til nógvar nýggjar almennar stjórnar í Tinganesi. Ein av hesum stjórn

um er stjórnin á lönardeildini hjá landsstýrinum. Hesin stjórn, sum landsstýrið hevur ábyrgdina av fyrri Føroya lögting, tykist ikki hava hylling á, eftir hvørjum reglum fólk verða sett í starv innan almenna umsiting í okkara grannalondum, og eftir hvørjum reglum fólk verða flutt upp í lön.

Skulu føroyingar hugsa um at hava eina almenna fyrisiting við útbúnum fólki, so má stór broyting henda her og onnur og strangari krøv verða sett!

Átaluvert er tað eisini, at vit føroyingar skulu ikki eiga nóg mikið av útbúnum fólki at røkja almenn viðurskipti í landinum, nú øll tann mun til inntøku í heilan mansaldur hava havt høvi at fingið sær lærdóm.

Hetta sigur so mikið, at Føroya fólk fær ikki ágóðan av dyra skúlaganginum hjá føroyskum ungdomi, ein skúlagangur, sum átti at komið føroyska samfelagnum aftur til góðar.

Ólufa Húsgarð

Fúlt ego-trip

Nú má so tíðin vera komin, til at sláa heilt fast at:

„Tað er als ikki fólka-flokkurin og fólka-floksmenn, sum einsamallir skulu leiða og stýra hesum landi. Men, men, tað bleiv nú so, at fólka-flokkurin er við í einum javnaðarlandsstýrissamstarvi — als ikki annað, og tað gera hesir rætt í at hava í huga.

Tað er javnaðarflokkurin við Atla P. Dam, sum hevur landsins leiðslu, við 10 mandatum, imóti 7 mandatum, sum er tað, ið fólka-flokkurin rakk til valdið.

Hetta ger munin. Javnaðarflokkurin tók ikki við landsins leiðslu fyrri at konfirmera og gjøgnumføra vitleysan fólka-flokspolitikk — men javnaðarpolitikk og okkara hugsjónir og grundsjónarmið.

Tá Jógvan Sundstein kom og greiddi frá at hugsjónir eru lagdar á hillina fyrri eitt tíðarskeið, so er hetta als ikki so.

Tí fyrri mæi og nógvum, bæði javnaðarfólki og ikki javnaðarfólki við, sær tað út sum um at tað er hug-

sjónina hjá javnaðarflokkinum, sum Sundstein vil hava beint upp á hillina, men fólka-floks-hugsjónin, sum myndar tað stíkk mótsatta av javnaðarhugsjónini og okkara grundsjónarmiðum. Henda so framtúrandi fólka-floks-hugsjón er so framfúsandi sum ongantíð áður.

Óg sjón gongur fyrri søgn. Fólka-flokkurin ella Framburðsfelagið fara so vitt sum til at skipa fyrri pallborðsfundi fyrri at umrøða og viðgera málsøki, sum fólka-flokkurin als ikki umsitar í landsstýrinum — heilsuverkið, sum nú aftan á ringa viðferð frá Olafi Olsen og hansara handlangarum á hesum øki, liggur í skeljasori.

Jú, gamani, tann landsstýrissmaðurin, sum nú umsitar heilsuverkið, nevniliga javnaðarmaðurin Jóannes Eidesgaard, er boðin við á fundin — um ikki annað so fyrri at halda hann í góðum lönun, til superskálka brøgdini, sum hesir menn vilja hava framd innan heilsuverkið, eru veruleiki.

Javnaðarflokkurin hevur ikki tikið landsins

leiðslu uppá seg fyrri at konfirmera tann vanlukku sjúkrahúspolitikk, sum var tilrættislagdur áðrenn valið, og sum fólk fóru til val 17.11.90 fyrri at fáa burtur aftur.

Sum áður sagt, er tað ikki so litið framtúrandi, og helst má nógva standa uppá spæl, síðan tað ikki verður lagt lag í, um fólka-floksmenn umsita hetta málsøki ella ikki.

Til síðst fari eg at heita á samstarvsflokkinn hjá javnaðarflokkinum, um at seta seg inn í hvørji málsøki, teir umsita.

Javnaðarflokkurin er væl fyrri sjálvur at taka sær av teimum málsøkum, ið flokkurin umsitar — og landsins leiðslu.

So er tað sagt — um tað

skuldi verið so, at onkur ikki mintist til — var eitt sindur dementur, hevði ov spískar alborar, ella kanska helst bæði.

Men í tíðini eru jú so nógva rumbulsmál, at fólka-floksmenn helst áttu at havt nóg mikið í egnum rumbulsmálum. Hesi hvørva jú ikki, sjálvt um teir royna at rumbula við ymiskum øðrum.

Óg vilja tit rumbula, so rumblið tykkara egnu rumbulsmál upp á pláss — á ein mannsmiligan hátt, fyrst.

Eingin skal kanna sær bitan, fyrr enn hann er svølgdur.

Inhabilitetur er fyrri nógvar fólka-flokspolitikkarar ein býur í Sibiríu. K

Er tað gott at vera gamal í Føroyum í dag?

Tá ið tosið kemur inn á spurning, er tað altíð tey gomlu, ið fyrst verður farið eftir.

Nógva tann størsti parturin av teimum, ið eru komin upp í árin í dag, hava stríðst og strevast frá tí tey vóru 13 ára gomul fyrri at yvirleva. Samstundis hava tey lagt lunnar undir føroyska samfelagið, so vit yngri kundu fáa eitt betri og lættari liv. Men hvat hava tey sjálvi fingið burturúr? Jú, sum 65 ára gomul og í bestu árum, verða tey blakað út av arbeidsplassunum við einari pensión, ið hvørki er at liva ella doyggja av.

Verður tú óhjálpin, er ikki so fræg hjálp at fáa, at tú trygt kann bliva búgvandi heima. Heima-sjúkrasystar og heima-hjálpin skulu jú eisini spara.

Dømi: Býr tú einsamallur, er óhjálpin og dettur á gólv um kvæðið eftir at heimahjálpin er farin, sleppur tú at liggja á gólvnum til heimahjálpin kemur aftur dagin eftir.

Tey, ið bliva í barndømi, hetta kann raka øll, eru enn verri fyrri, tí tá hava tey brúk fyrri fólki at vera um seg alt døgnið, tey kunnu vera til stóran vanda fyrri seg sjálvan og

til ampa fyrri onnur. Hesin bólkur av gomlum er ringast fyrri í samfelagnum og hevur litlan ella ongan møguleika at koma inn á ellisheim, vardar íbúðir ella røktarheim.

Tey gloyma at eta og drekka, ei heldur eru tey før fyrri at rekta seg sjálvan. Fylgjurnar verða at tey gerast veik, eru ofta sjúk og verða tí ofta innlögð á sjúkrahús, og enn meira í ørviti av at flytast aftur og fram, kanska fleiri ferðir um árið.

Tey fáu, ið eru so heppin at fáa røktarheimspláss, eru fyrst og fremst líkamliga tungir røktarsjúklingar. Hetta tí at plássini eru fá í mun til langa bíðilistan (summarið 90 stóðu ca. 300 á bíðilista).

Hóast hesa støðu er talan um at niðurlægga Røktardeildina á Landsjúkrahúsinum, tí ongin vil gjalda, samstundis liggja fleiri gomul slødd runt á øðrum deildum á Landsjúkrahúsinum og bíða eftir røktarheimspláss.

Hava vit menniskju „ráð“ til hetta?

Nei, tað er ikki gamansleikur at bliva gamal í Føroyum í dag!

Starvsfólkið á E2/E3

Trygging til arbeidsleys

Henda má koma — og tað skjótt.

At hon ikki fyrri langari tíð er komin, er bert ótrúliga tolinum hjá arbeiðandi fólkinum fyrri at takka. Varð skorðað meira á so ella so, var hon veruleiki.

Samgongan hevur sett sær fyrri at gera okkurt við spurningin. Ósemja er flokkanna millum um, hvussu hetta skal skipast. Men lat tað verða sagt beinanvegin, at einki spyrst burturúr um ikki landið er við í tilikari skipan — og veruleiki verður hon ikki í næstu framtíð, um ikki Havnin er uppi.

Eingin av okkum setlar at fáa óneyðugan pening fyrri einki, men støður fyrrikoma, tá einki er fyrri munin vegna tørvandi arbeiði.

At tað er heilt burturvið, at almannastovan

skal hava við hesi viðurskipti at gera, skilja øll, og til neyðardýr er eingin grund til at gera okkum arbeiðsferu, men tianverri nú ofta arbeiðsleysu feroyingar.

Óg vit vilja sanniliga gjalda okkara part, men hetta má fáast í gongd eftir eini skipan, har allir partar á arbeiðsmarknaðinum saman við landinum eru við.

Fyrst mai nærkast, somuleiðis eisini líknandi vána standur, sum vit minnst frá 61, tá alt landið lá lamið í longri tíð av armóðsávum.

Hetta mátti givið teimum, sum ábyrgd hava av at fáa gongd á málið, nóg mikið at hugsa um, men fyrstu stigini fyrri at fáa í verk eina nýtliga skipan vórðu tikin her og nú.

Fleiri arbeiðsleys